

[truth] LINK

25 Tusen år

utforsk • sett sammen • opplev

25 TUSEN ÅR

UTFORSK

Gud vil gjøre slutt på ondskap så den aldri igjen vil kunne reise seg. Han vil gjøre det uten å bruke makt eller vold, men ved å vise frem sin karakter og rettferdighet.

REKKEN AV HENDELSER SOM SKAL GÅ I OPPFYLLELSE I LØPET AV DE TUSEN ÅRENE

Etter at krigen mellom ondt og godt er over, vil frivillig kjærlighet være det eneste som er igjen i alles hjerter. Det står i Bibelen at Gud vil bruke en periode på tusen år for å hjelpe og styrke de troende, og lege alle sår som synden har forårsaket. Til slutt tar ondskaper slutt for alltid.

I dette studiet skal vi først se på de forskjellige hendelser som er knyttet til de tusen år. Deretter skal vi prøve å forklare hva Gud har gjort for oss, slik at vi kan forstå og godta den prosessen som har formet vårt liv og vår skjebne.

Det er fire ting som skal skje før, fire ting som skal skje under og fire ting som skal skje etter tusenårsriket, som denne perioden også kalles. Lær mer om prosessen ved å lese og diskutere de følgende skriftstedene.

SATAN I LENKER

Les Åpenbaringen 20,1-3. Hva betyr det at engelen «bandt» Satan med «en stor lenke» i «avgrunnen» under de tusen år?

Denne tanken har en parallell i Det gamle testamentet, i seremonien med syndebukken, Asasel, som symboliserer Satan (3. Mosebok 16). Etter en symbolsk

DE TUSEN ÅR (TUSENÅRSRIKET)

Jorden er i ruiner på grunn av demoners og menneskers gjerninger: Åpenbaringen 11,18; 20,1; Jesaja 14,12-17; 24,4-13	DEN FØRSTE OPPSTANDELSEN	Satan er bundet i lenker: Åpenbaringen 20,1-3; Jesaja 14,15-17	DEN ANDRE OPPSTANDELSEN	Det nye Jerusalem kommer ned fra himmelen: Åpenbaringen 20,9; 21,1-2
Jesu gjenkomst: Åpenbaringen 19,11-21; Matteus 24,29-31; 1 Tessalonikerne 4,13-18		De ugudelige fra alle tider er døde: Åpenbaringen 19,25; 20,1; Jeremia 25,33		De onde fra alle tider oppstår og slutter seg til Satans hær: Åpenbaringen 20,5-8
De rettferdiges oppstandelse: Åpenbaringen 20,4-5 1. Tessalonikerne 4,16-17		Jorden er lagt øde, som en avgrunn (abyssos): Åpenbaringen 20,1; Jeremia 4,23-25		Den utøvende fasen av dommen finner sted: Åpenbaringen 20,11-15
De onde blir utslettet ved Jesu gjenkomst: Åpenbaringen 20,19-21; 2 Tessalonikerne 2,8		De forløste fra alle tider tar del i dommen sammen med Jesus: Åpenbaringen 20,4; 1 Korintherne 6,2-3		Satan og de ugudelige blir utslettet og jorden blir ny: Åpenbaringen 20,9-21,5; 2 Peter 3,10-13

forsoning gjennom ofringen av bukken for Herren, som pekte fram mot Jesu død, ble folkets synder lagt på syndebukken. Den viste at Satan har hoveddelen av ansvaret for ondskaper, han er opphavet til synd og den som startet det hele. Deretter førte en mann syndebukken ut i ødemarken. Ifølge denne seremonien vil den store krigen mellom godt og ondt, etter Satans opprør, ta slutt. Åpenbaringen 20 er den nytestamentlige parallellen, som beskriver Satans gradvise fall. Alt det som skal skje før «tusenårsriket», betyr slutten på djevelens karriere som løgner og bedrager. Og det viktigste steget vil være den fullstendige åpenbaringen av Guds karakter overfor hele verden og englene i himmelen. Satan vil bli bundet og uskadeliggjort i løpet av prosessen. Han vil miste sin kraft og troverdighet, slik at han ikke lenger skal forføre folk (Åpenbaringen 20,3).

Jesaja skrev også om Satans fall:

«Men til dødsriket er du støtt ned, lengst ned i den dypeste _____. De som ser deg, _____ på deg, ser _____ på deg: 'Er dette den mannen som fikk jorden til å riste og kongerikene til å skjelve, som gjorde verden til en _____ og la byene i _____, som aldri lot fanger vende hjem?'» (Jesaja 14,15-17).

Med andre ord vil folk skjønne at Satan, og hans selvopphøyelse, var den sentrale drivkraften bak all den ødeleggelsen og forferdelsen vår verden har vært utsatt for.

Sannheten i evangeliet vil frikjenne Guds karakter og legge hovedansvaret for ondskap og lidelse der den hører hjemme: hos syndebukken Satan.

HVORFOR TUSEN ÅR?

Og så er det et opplagt, men viktig spørsmål. Hva er poenget med tusenårsriket? Hva skal de frelste gjøre sammen med Jesus i løpet av denne spesielle perioden? Åpenbaringen 20,4 gir oss svaret:

«Og jeg så _____, og noen _____ dem, og de fikk _____ . Og jeg så sjelene til dem som var blitt halshugget på grunn av Jesu vitnesbyrd og Guds ord, de som ikke hadde tilbudt dyret eller dyrets bilde, og ikke tatt imot merket på pannen eller hånden. De ble levende igjen og hersket som konger sammen med Kristus i tusen år.»

Dette er en utrolig innsikt i hva slags Gud vi har med å gjøre. Vi får se hvordan han velger å styre, og hvordan han vil løse syndens problem. De frelste skal sitte på «troner», hvor de får «makt til å holde dom». Hva betyr dette?

Å holde dom betyr, i bibelsk forstand, å *kjenne igjen, og gjøre det som er godt*. Når vi sier at en person har god dømmekraft, sier vi at han er god til å kjenne igjen og forstå hva som er godt, riktig og rettferdig å gjøre i en gitt situasjon. I Bibelen er en trone et symbol på en autoritet som ser til at alt går rettferdig for seg (Salmene 97,2 og Hebreerne 1,8). Gud skiller alltid mellom godt og ondt, og gjør alltid det gode. Derfor sitter han alltid på tronen og regjerer med rettferdighet (Salmene 89,4 og Jesaja 9,7). Mennesker som har falt i synd, har hverken moral, innsikt eller mental styrke til å sitte på tronen og regjere med rettferdighet. Det blir ekstra tydelig for oss hvis vi leser om alle historiens mislykkede monarkier. Det vi får se er at i tusenårsriket skal Gud ta de frelste med på domsprosessen. Menneskene vil nå være på den andre siden av ondskaperen og vil ikke lenger ha noen impulser til å gjennomføre ukjærlige handlinger. Derfor er de klare til å ta inn over seg hele historien og alle fakta som avgjør skjebnen til hvert enkelt individ – evig frelse eller evig fortapelse. Gud skal gjøre noe bemerkelsesverdig før han tar fatt på den utøvende fasen av dommen: Han vil la de frelste bedømme hvordan han har dømt, så de kan se selv hvordan kampen mellom godt og ondt har utspilt seg, og forstå alle faktorene som har påvirket hvert menneskes evige skjebne.

Samtidig som Paulus irettesatte menigheten i Korint for ikke å utvise god dømmekraft i små, lokale saker, benyttet han muligheten til samtidig å skrive om den større dommen som de frelste skal ta del i gjennom de tusen årene:

«Vet dere ikke at de hellige skal dømme verden? Men når dere skal dømme verden, hvorfor duger dere ikke da til å dømme i småsaker? Vet dere ikke at vi skal dømme engler? Kan dere ikke da dømme i jordiske saker?» (1. Korinterne 6,2-3).

Gud arbeider med fullstendig gjennomsiktighet; han ønsker ikke at noen skal følge ham på grunn av redsel, tvang eller forvirring. Det eneste han ønsker, er at når vi forstår hans sinn og karakter, og ser hva han ønsker for alle mennesker, skal frivillig kjærlighet slå rot i våre hjerter. Gud kjenner selvfølgelig alt som har med enhver persons sak å gjøre og han kan derfor være sikker på at hans dom er rettferdig. Likevel ønsker han å vise de frelste hele sannheten, så de kan være like overbevist som han er. Hvorfor ble denne personen reddet og den andre ikke? Hvordan gav Gud seg til kjenne, og hvilke muligheter ble hver enkelt stilt overfor? Hvilke svar fikk han? Det er bare å forvente at rasjonelle skapninger med fri vilje, vil ha spørsmål om hva som er rett og rettferdig. Gjennom de tusen år kommer Gud til å ønske våre spørsmål velkommen og la seg granske av oss, samtidig som han er sikker på at vi vil komme til konklusjonen at han har vært, og er, rettferdig og konsekvent i alt han gjør.

«Klippen, _____ er hans verk, for hans _____ er _____ de _____. En trofast Gud, uten svik, rettferdig og rettskaffen er han» (5. Mosebok 32,4).

Gud er alltid konsekvent og forblir alltid trofast, rettferdig og god. I tusen år vil han sette sine barn på tronen og la dommen hvile hos dem. Alle spørsmål som skulle dukke opp angående kampen mellom godt og ondt, vil bli besvart. Hver persons sak skal evalueres, alt av bevis skal granskes, og alle de frie og frelstes stemmer vil lyde samtidig og si at Guds veier er «rettferdige og sanne» (Åpenbaringen 15,3; 16,5-7; 19,2).

SETT SAMMEN

Det Bibelen lærer oss om tusenårsriket, er at Gud regjerer med rettferdighet og fullstendig gjennomsiktighet.

Jesajas bok åpner med et kall: «Hør, dere himler og lytt, du jord, for Herren taler: Barn har jeg fostret og oppdratt, men de har satt seg opp mot meg» (Jesaja 1,2). Her blir alle i himmelen og på jorden tiltalt på en måte som innbyr til å ta del i prosessen (se Åpenbaringen 12,12). Utrolig nok er det Gud som ber de mennesker han har skapt, om å bruke hodet og undersøke hans handlinger. Videre synges en sang om Guds kjærlighet og omsorg for Israel, og om hvordan nasjonen gang på gang reiser seg mot ham (Jesaja 5). Så sier Gud: «Døm mellom meg og vingården min! Hva mer kunne gjøres med vingården min enn det jeg alt hadde gjort?» (Jesaja 5,3-4). Gud ber om at de som kan skal dømme mellom han og Israel, skal undersøke om det var noe mer han kunne ha gjort. Frivillig gjør Gud seg tilgjengelig overfor de mennesker han har skapt. Det er ingenting som kan tvinge ham til å gjøre dette, og det er dette som er hele poenget. Godheten i hvem og hva han er, får han til å gjøre det han gjør. Hvis han *ville*, kunne han ha hersket over oss eller utslettet oss uten å måtte stå til ansvar overfor noen – hvis han *ville*. Noe han ikke vil, men hvorfor? Guds tanker og handlinger blir styrt av hans gode karakter, ikke av hans enorme styrke. Av rettferdighet, ikke makt! Han har ingenting å tape på fullstendig gjennomsiktighet.

OPPLEV

Jeg kjenner meg ydmyk i møte med Guds godhet og jeg er trygg på at han vil dømme meg, og alle andre, rettferdig.

Når Gud setter meg på tronen, er jeg sikker på at jeg vil få bekreftet den troen og tilliten jeg allerede har til han nå, gjennom Jesus. Når hver persons liv spilles tilbake, vil det blir klart at Gud gjorde alt han kunne for å redde hver enkelt, og at alle valgene han gjorde, var i overenstemmelse med den rettferdigheten vi alltid finner i hans kjærlighet.